

Z P R A V O D A J

PRAŽSKÉHO SENIORÁTU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

z á ř í 2 0 1 1

Pastorální konference

* **Pastorálka** se koná 13. září 2011 od 9:00 ve sboru na Vinohradech. Kázání: Dagmar Ondříčková. Představení sboru: Kliment (Eva Halamová). Host: Bc. Martin Šimáček, ředitel Odboru pro sociální začleňování v romských lokalitách.

Seniorát

* V neděli 11. září se uskuteční **Seniorátní den v Libčicích nad Vltavou**. Na program budou mj. rodinné bohoslužby (od 9:30) nebo přednáška Dalibora Antalíka o vztahu křesťanství a islámu (od 14:00). Podrobnosti naleznete na plakátcích ve sborech. Prosíme duchovní, aby nahlásily přibližný počet účastníků sestře faráře Daně Rotkovské na e-mailovou adresu: D.Rotkovska@seznam.cz
* Připomínáme, že sbory mají možnost si podat **žádost o podporu ze Seniorátního fondu solidarity na 2. pololetí 2011**, a to nejpozději do 15. října.

* Na druhé desetileté období byl zvolen za benešovského faráře br. Tomáš Trusina. Za faráře radotínského sboru od 1. ledna 2013 byl zvolen br. Petr Špirko.

* V souladu s rozhodnutím konventu a díky půjčkám z pěti pražských sborů mohl seniorátní výbor o prázdninách zaplatit 2.000.000 Kč za vybraný **byt pro berounského kazatele**. Ten by se měl stát majetkem seniorátu v prvních zářijových dnech. O případné dary na pořízení tohoto bytu požádá seniorátní výbor po rozhodnutí shromáždění Jeroný-

movy jednoty o výši podpory tohoto našeho projektu.

* Před blížícím se **listopadovým konventem** je potřeba projednat případné návrhy staršovstev na konvent a nahlásit nové konventuály předsedkyni konventu ses. Abigail Hudcové.

Z církve

* Zveme vás na **Sjezd (nejen) evangelické mládeže**, který se uskuteční 30.9.-2.10.2011 v Jihlavě. Jeho název je: VOKO BERE! Příležitosti a rizika v našem životě.

Ilustrace: Podobensství o dělnících na vinici

Úvaha

Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích...

(z Matouše 6,1-4)

Pracuj pro svého Otce v nebesích, jako to dělal Ježíš. Počínej si tak nezištně, nenápadně a bez nároku na odměnu, že nakonec všichni řeknou: je to lenoch, neschopný parazit, kdoví, čím vůbec všechn svůj životní čas marní.

Ale já věci tak daleko dojít nenechám. Rád se nenápadně zviditelním a pod záminkou velké

skromnosti si přijdu pro pochvalu. Pak budu překvapen, když mi Ježíš řekne, že už jsem si svou odměnu vybral. A je to.

Ale čím odměnu chci víc? Lidí, kteří jsou kolem mě, a mohou mě pochvalně poplácávat po ramenou? Anebo pochvalu nebeského Otce, která, možná, přijde jednou, po posměšcích pro lůzra, který se neprosadil?

A je to tak vůbec správné? Nespletl se Ježíš, když něco takového doporučoval? A jak my bychom to kontrolovali, když se to nepozná, když nerozeznám dobráka od lempla?! Jak bych rozhodoval, kdo patří do Království nebeského a kdo na hnůj? Že mi nepřísluší to posuzovat? Ale nenechte se vysmát! To by pak bylo všechno jedno, když se nepozná kdo je kdo. A kdybych na to i nakrásně přistoupil, je to vůbec možné? Je to v lidských silách? Existují vůbec tak nezištní lidé?

Já věřím, že ano. Důkazy nemám, víra je nepotřebuje. Přesto mohu na svět hledět s důvěrou, že mezi námi takoví lidé žijí, že to oni nesou svět na svých bedrech, že mu dávají naději, že zazvoní zvonečkem, když se stane neštěstí, jak to kdysi zpívala Marta Kubišová. A já nemusím mít strach, co bude nebo nebude, nemusím se stresovat, nemusím druhého posuzovat, odsuzovat, kategorizovat, analyzovat nebo klasifikovat, ale mohu ho nechat žít jeho život, tak jako já mohu žít svůj. Svoji růzností se můžeme obohacovat a společně můžeme vyhlížet budoucnost, kterou pro nás Bůh připravil.

Josef Bartošek